

Mladíci mají nové trenéry

Představení koučů reprezentací U18 a U20

STRANA 2

Jeřábek dovršil hattrick

Český sudí jako první řídil tři finále MS

STRANA 3

Nedorosta nadchla švédská volnost

Útočník poznal, jak vychovávají děti v Lynköpingu

STRANA 4

Těší mě, že hokeji přibývají děti

Dělá mu radost úspěch akcí zaměřených na mládež i vystoupení reprezentací v průběhu ročníku. Dojem z právě dokončené sezóny ale zkazily Tomáši Královi, prezidentovi Českého svazu ledního hokeje, výsledky na světových šampionátech.

Jaký byl hokejový ročník 2016/17 z vašeho pohledu?

Můj náhled samozřejmě ovlivňuje mistrovství světa. Výsledky během sezóny a zejména poslední turnaj před šampionátem v Českých Budějovicích nám vřel do žil hodně optimismu, takže výsledek na MS je zklamáním. Nemyslím si, že se stala nějaká tragédie, ale celá sezona se vyvíjela tak, že to chtělo zavřít úspěchem na mistrovství světa. To znamená dostat se mezi poslední čtyři, což se nám nepovedlo.

Stejně dopadly i reprezentace do 20 a do 18 let...

K osmnáctce jsme se hodně upínali, za poslední roky nepamatujeme, že by hrála tak dobře. Prakticky celou sezónu vyhrávala, jenže mistrovství světa nezvládla. Vždycky si však říkám, že je to sport a nejde všechno zatratit jen proto, že jsme na konkrétní akci neuspěli.

Co vám v sezoně naopak udělalo radost?

Třeba již zmíněný turnaj v Českých Budějovicích. Sportovně, atmosférou, organizačně, doprovodným akcemi... Pro mě to bylo takové malé mistrovství světa. Ovšem to jsou věci, které jsou na očích. A pak jsou takové, které tolik vidět nejsou. Mám radost, že nám každým rokem přibývají děti, mládežnických klubů, týmů – a to velmi významně. A že se hokej vrací do míst, kde se delší dobu nehrál. Za výbornou zprávu považuji, že v sedmdesáti z těchto klubů máme dnes profesionální svazové trenéry.

Čekal jste tak velký úspěch svazové akce Pojď hrát hokej?

Doufal jsem v něj, ale až taková čísla jsem nečekal. Těší mě, že na ni chodí tisíce dětí a že si hokej nejen vyzkouší, ale většina z nich u něj také zůstane. To jsou věci, které opravdu nejsou tolik vidět, nepíše se o nich, ale pro hokej a jeho budoucnost jsou strašně důležité.

Je to o to pozoruhodnější, že naprostá většina sportovních svazů se potýká spíše s úbytkem zájemců...

PROJEKT Pojď hrát hokej dělá Tomáši Královi radost. Foto: ČSLH/Karel Švec

Přítom často slyším názory, že hokej je jenom pro bohaté a že po ulicích běhá spousta talentovaných dětí, které si hokej nemůžou dovolit. Musím nastěšit říct, že realita taková není. Dnes jsou podmínky ve většině klubů i díky podpoře svazu takové, že hokej může hrát takřka každý. A i když přijdou děti, které nemají ekonomické zázemí, většina klubů se ve spolupráci s námi o ně postará.

Právě na mládež se svaz v posledních letech zaměřuje. Kdy myslíte, že se výsledky svazových projektů projeví třeba právě v reprezentacích?

Podle mě už se zčásti projevují a odrážejí kroky, které děláme. I když samozřejmě ne všechno má dopad, jaký chcete, a dynamiku, s jakou do toho projektu jdete. Někdy do toho ovšem trochu vstupuje také česká mentalita.

Jak to myslíte?

Mluvil jsem třeba s trenérem finské dvacítky, když vloni vyhráli MS do 20 i do 18 let, o tom, jak to mají zorganizované. On mi maloval jejich systém přípravy a řízení od svazu dolů do klubů a přišli jsme na to, že je to téměř identické jako u nás. Jenže tyto národy jsou víc disciplinované. Takže když ze svazu řeknou do klubů, že je třeba

se na něco zaměřit a dělat to a to, tak všichni jdou a skutečně se tím řídí. V Česku to tak vždycky není. Někdy je reakce ve stylu „co nám budou nařizovat, my víme, jak se to má dělat“, a občas je tudíž těžší něco prosadit.

Přesto vidíte budoucnost českého hokeje pozitivně?

Z hlediska úspěšnosti v průběhu celé sezóny se čísla zlepšila. Velmi prospělo, že mládežnické týmy znovu začaly hodně hrát s Kanadou, s Ruskem, že jezdíme na turnaje ven. Ano, rozhodující krok na mistrovstvích světa je ještě třeba udělat, to jsme zatím až na malé výjimky nedokázali. Troufnu si ale říct, že pokud bychom se v sezoně 2009/10 nezačali intenzivně věnovat mládežnickému hokeji, tak bychom se dnes asi opravdu přiblížili tomu, co říkají někteří kritici: že nás čekají účasti v běčkových šampionátech.

Do čela hokejového svazu jste se postavil v roce 2008 a říkal jste tehdy, že vaším hlavním úkolem je stabilizovat ekonomickou situaci. Jaká je dnes?

Tenkrát jsem přišel v podstatě jako krizový manažer a vím, že kdyby nebyla situace, jaká byla,

tak by pan Gut určitě neoslovil mě. Nabízela se spousta hokejových jmen, která by určitě svazu slušela víc, to zase stojím pevně na zemi. V té době byl ovšem svaz opravdu krok od propasti a ta záchranná práce se povedla. Loni při svém třetím zvolení jsem prohlásil, že ekonomicky je všechno v pořádku a že teď je doba, kdy je třeba se zaměřit na výsledky. Musím uznat, že poté, co jsem tohle vyhlásil, první rok mou představu rozhodně nenaplnil. To je ale sport a jsem přesvědčen, že to bude lepší.

Jak hokej zasáhla kauza rozdělování dotací do sportu?

To, co se teď odehrává, je mimořádně závažná věc. Bez nadsázky to ohrožuje existenci sportu u nás a my jen díky tomu, že máme nastřádané peníze, rezervu, kterou jsme si vytvořili díky mistrovství světa v roce 2015 a se kterou velmi opatrně zacházíme, jsme schopni tuto situaci zvládat. Kdyby tomu tak nebylo, tak bychom byli v podstatě paralyzováni. Jsme ve spojení s kolegy z jiných svazů a v některých je situace opravdu kritická.

Mluvil jste o rezervě ze zisku z minulého šampionátu pořádaného v Česku. Kdy plánujete další kandidaturu?

Chceme rok 2023. Letos se obsadily roky 2021 a 2022, my máme namířeno na ten další.

Už jste sondovali, jaká je naděje na úspěch?

Takové ty diplomatické, zatím neoficiální kroky jsme samozřejmě už podnikli, protože uchazečů je víc. Takže je třeba se pobavit, kdo má zájem a kdy, jestli jsou třeba schopni a ochotni vstoupit do olympijského roce. To jsou diskuse, které vedeme. To, že máme zájem o pořádání šampionátu v roce 2023, už jsme avizovali i Mezinárodní hokejové federaci, byť zatím ne úplně formálně.

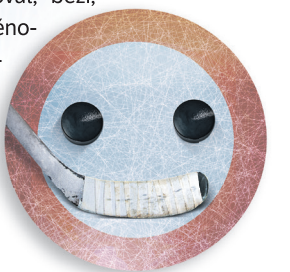
Hokejový ročník 2016/17 je u konce. Co považujete za svůj hlavní cíl pro ten následující?

Moje velká starost jsou finance, takže bych byl rád,

aby se vyřešila kauza s dotacemi. Pokud by tomu tak nebylo, tak bychom sice jako jeden z mála svazů vydrželi třeba do konce roku, ale pak už bychom byli v problémech.

A sportovní přání?

Tam je to jasné. Bude to rok olympiády, po ní mistrovství světa, budou šampionáty mladých... Stále platí, že vždy chceme a jsem přesvědčen, že i můžeme hrát o medaile. Na tom se nic nemění. Jinak myslím, že programy, které jsme chtěli a mohli nastartovat, běžít, tudíž se budeme věnovat jejich zdokonalování a kontrole efektivity.

Pešán už má kostru mužstva v hlavě

První dny přípravy má za sebou nově se rodící reprezentace do 20 let. Na soustředění v Rokycanech a v rakouském Salcburku už dohlíží nový trenér Filip Pešán, jenž je zároveň koučem extraligového Liberce.

„Záměrně jsme zvolili termín mezi combine testy (čtyřdenní kemp, během něhož procházejí adepti draftu prohlídkami, testy a rozhovory – pozn. red.) a samotným draftem NHL, abychom mohli mít k dispozici co nejvíc hráčů, kteří pro nás přicházejí do úvahy,“ říká Pešán na adresu osmadvacitky hokejistů, kteří už se připravují v Rakousku.

Přestože kostru mužstva už nosí v hlavě, konkrétní jména si s realizačním týmem nechávají ještě pro sebe. „Několik hráčů, možná tak půlka týmu, je v mé hlavě ne snad přímo daná, ale představa o ní mám. Ale nechtěl bych ji zatím pouštět do médií hlavně z toho důvodu, že hráče chci poznat i po lidské stránce a chci poznat, jestli uspějí v rolích, které jim s kolegy chystáme,“ objasňuje Pešán. „A nevyklučuju, že se další nominace může radikálně změnit,“ doplňuje 39letý odborník.

V SEZONĚ BUDE MÍT FRMOL

Řada účastníků letošního mistrovství světa může v týmu pokračovat (např. Jakub Škarek, David Kvasnička či Martin Nečas), nový kouč zatím s Jakubem Petrem, svým předchůdcem na lavičce dvacitky, poznatky nekonzultoval. „Nemluvil jsem s ním z toho důvodu, že si chceme prvotní obrázek udělat sami. Potom určitě budu spoustu věcí s Kubou i s Vencou Varaďou (v minulém ročníku vedl tým U18 – pozn. red.) konzultovat a budu rád, když mi poskytnou své postřehy.“

Čemu podle svého názoru vděčí za to, že se na něho svaz obrátil, když hledal nového muže na střídačku dvacitky? „Asi to byla kombinace toho, že jsem se za poslední dva roky relativně prosadil na extraligovém poli, a skutečnosti, že jsem dva roky pracoval s mladými hráči na liberecké farmě v Benátkách nad Jizerou a zároveň byl během té doby trenérem reprezentační devatenáctky,“ za-

FILIP PEŠÁN bude vládnout střídačce Bílých Tygrů české dvacitky.
Foto: ČSLH/Karel Švec

mýšlí se Pešán, jenž v posledních dvou ročních pokaždé dovedl Bílé Tygry do extraligového finále a před rokem slavil i mistrovský titul.

Nad svazovou nabídkou dlouho nepřemýšlel, přestože bude mít v sezoně pořádný frmol. „Musel jsem se nejprve dohodnout s majitelem klubu a s generálním ředitelem, jestli bych nabídku případně mohl vzít, a také s kolegy trenéry, kteří budou trávit několik týdnů u extraligového týmu Liberce beze mě. Když jsem od nich dostal zelenou, tak jsem nabídku okamžitě přijal, protože je pro mě čest snažit se uhrát úspěch na turnaji, jako je světový šampionát dvacitky,“ objasňuje Pešán.

Je jasné, že jeho působení na lavičce mladých reprezentantů se bude hodnotit právě podle výsledku na MS, které na přelomu roku hostí Buffa-

lo. Pešánovým cílem však nebude „jen“ úspěch na ledě. „Chtěl bych, aby hráči pode mnou jako pod trenérem chtěli reprezentovat Česko, aby se těšili na další srazy,“ přeje si šéf dvacitky a pokračuje: „Chtěl bych, aby si užili atmosféru turnaje, který se stejně jako pro mě může stát perličkou v jejich kariéře. Aby se hokejem bavili, aby zažili úžasný kolektiv, který bude procházet turnajem, a aby odjeli jako kamarádi.“

Se sledováním a nominací hráčů mu bude pomáhat nový realizační tým, v němž budou jeho asistenty Rostislav Vlach a Miroslav Přerost. „Budeme vybírat hráče hlavně do rolí týmu. To znamená, že když budeme chtít třeba kreativního beka na přesilovku, tak budeme hledat takového, který tu stěžejní roli v klubu hraje. A jestli ji bude plnit do-

ře, tak nám bude úplně jedno, jestli ji hraje v extralize, nebo v nějakém týmu severoamerické juniorské ligy,“ slibuje Pešán.

Realizační tým U20

Manažer	Otakar Černý
Hlavní trenér	Filip Pešán
Asistenti trenéra	Rostislav Vlach Miroslav Přerost
Trenér brankářů	Martin Lásk
Lékař	Roman Mizera
Fyzioterapeutka	Barbora Krajsková
Kustod	Oldřich Kopecký
Video trenér	Aleš Vladyka
Kondiční trenér	Aleš Pařez

Bruk: Osmnáctka bude mít trochu jiný charakter

Mistrovský double oslavili letos mladí hokejisté Plzně, když ovládli extraligy juniorů i staršího dorostu. Nepřekvapí proto, že při hledání nového kouče národního týmu do 18 let padla volba ČSLH právě na kouče zlatých juniorů Škody Davida Bruka.

„Jsmo moc rádi, že se nám v Plzni povedl takový úspěch, že děláme mládež dobře a funguje nám už několik let. Ale nejsem přesvědčený, že nabídka trénovat reprezentaci do osmnácti let úplně souvisí s tím, že musíte udělat titul. Takže bych to spíš oddělil,“ usmívá se 48letý Bruk.

Nabídka k němu ovšem nepřilétla jako blesk z čistého nebe. „Ke konci sezony byly náznaky, že může dojít ke změně. Vědělo se, že Venca Varaďa může odejít do Třince, takže svaz hledal alternativy, kdyby k tomu skutečně došlo,“ popisuje Bruk. „Proběhl rozhovor se Slávou Lenerem (šéftrenér ČSLH – pozn. red.), ale nebyli jsme nijak konkrétně domluveni, osmnáctka byla jen jednou z variant.“

Jenže Varaďa, který vedl osmnáctku na letošním MS na Slovensku, opravdu vyslyšel vábení Ocelářů, a před Brukem se otevřela cesta na jeho místo. Zvažovat, zda na ni nastoupit, nemusel. „Taková nabídka totiž není o přemýšlení, protože neznám moc mládežnických trenérů, kteří by ji odmítli,“ říká bývalý reprezentační útočník.

První vrchol sezony přijde pro jeho celek už v srpnu na prestižním Memoriálu Ivana Hlinky, kde se pokusí navázat na loňský premiérový triumf svých předchůdců. Příští rok v dubnu se pak bude rvát o dobré výsledky na světovém šampionátu v Rusku.

„Minulé osmnáctce se povedl obrovský úspěch, když vyhrála Hlinkův memoriál. Ten ročník byl nesmírně silný, byl opravdu výjimečný, a to přesto, že se mu na mistrovství nakonec nepodařilo postoupit do bojů o medaile,“ hodnotí Bruk letošní klání na Slovensku, kde mladé Čechy zastavili smolně v prodloužení Finové. „Abyste uspěli na takovém turnaji, tak musíte mít kvalitu, formu a ještě štěstí. Kluci kvalitu i formu měli, ale ve čtvrtfinále holt neměli štěstí,“ krčí rameny.

„Taková nabídka není o přemýšlení, protože neznám moc mládežnických trenérů, kteří by ji odmítli.“

„Nová“ osmnáctka bude podle něj jiná. „V ročníku 1999 byli opravdu velmi výrazní hráči. Když se budeme bavit třeba o Kvasničkovi a dalších obráncích v defenzivě, vepředu Nečas, Zadina a další ofenzivní, velmi kreativní a výjimeční hráči. Je možné, že tým hráčů ročníku 2000, který poveze na mistrovství světa, bude mít trošičku jiný charakter,“ naznačuje Bruk, že jeho výběr bude sázet především na kolektivní pojetí.

Poprvé se sejde se svými novými svěřenci už na konci června, celkem se před startem Hlinkova memoriálu uvidí třikrát. A kdo by čekal, že kostru

mužstva vytvoří Bruk z hráčů „své“ úspěšné Plzně, byl by překvapen. „V současné nominaci je paradoxně jediný hráč, a to brankář Kolář,“ prozrazuje kouč.

Bruk ale s úsměvem odmítá, že by na hráče svého klubu byl příliš přísný. „Úspěch plzeňského staršího dorostu držel v rukách spíš právě ten ročník 1999. To je realita, ale samozřejmě se ještě během sezony může někdo do mužstva prosadit,“ vysvětluje trenér, jenž zároveň bude pokračovat i u plzeňských juniorů.

DAVID BRUK bude chystat novou českou osmnáctku.
Foto: ČSLH/Karel Švec

Jeřábek: Rozhodčí si nemůže užít žádné utkání, ani finále

Jako první rozhodčí odřídil na mistrovství světa tři finálová klání. Po bojích o zlato v letech 2012 a 2013 završil český sudí Antonín Jeřábek na letošním šampionátu ve Francii a Německu finálový hattrick.

Co pro vás tento zápis do hokejové historie znamená?

Především jsem rád, že to utkání dobře dopadlo a že jsme na něm nezanechali nějakou negativní stopu. A to, že šlo o moje třetí finále, je pro mě spíš takový bonus. Možná mi ještě úplně nedochází, co se mi povedlo, člověk to je asi schopen ocenit až postupem času.

Dají se ta tři finále, která jste odřídil, porovnat?

Každé bylo trochu jiné. Poprvé je prostě vždy jen jednou a já na něj vzpomínám moc rád, protože jsem ho navíc pískal s čarovným kolegou Petrem Blümlerem, a byl to vlastně můj první velký úspěch. Druhé bylo zajímavé tím, že přišlo hned v následujícím roce, a i u nás platí, že těžší je obhájit. A třetí bylo opravdu bonus, po těch dvou jsem nepočítal, že bych si ještě mohl finále někdy zapískat. A co se týče vyložené hokejové stránky, tak to třetí předčílo obě předchozí.

Kanada a Švédsko nabídlý výtečný zážitek. Vnímá sudí na ledě, že je součástí skvělého zápasu? Rozhodčí si těžko může jakékoli utkání užít. Ani finále se užít nedá. Koncentrace je taková, že nemáte čas sledovat kvalitu hokeje nebo atmosféru.

Finále jste pískal potřeť. Cítil jste před ním ještě nějakou nervozitu, nebo už to pro vás byla přece jen rutina?

Nervozitu pociťuju před tak důležitými zápasy vždycky. A je to dobře, protože jinak by to byla známka, že už je na čase skončit. Nervozita vyplývá z koncentrace na utkání.

Měl jste nějaké náznaky, že by finálový hattrick mohl vyjít?

Žádné. Semifinále, které jsem pískal s Honzou Hribíkem, bylo z mého pohledu – co se týká pískání a rozhodování – asi nejlepší, co jsem na šampionátu odřídil. Ovšem nemluvil bych o naději, spíš o spokojenosti, že všechny zápasy na mistrovství dobře dopadly. A že pak přišla nominace na finále, to bylo spíš příjemné překvapení.

Liší se vaše příprava na finále a třeba na běžný ligový zápas? Příprava je pořád stejná. Nechci říct, že je to po věřčivost, spíš není důvod před finále mistrovství světa něco měnit a dělat jinak než před ligovým duelem. Lepší je postupovat tak, jak jste zvyklí a jak to máte naučené.

A je těžší pískat finále, nebo všední ligové sřetnutí?

To se těžko posuzuje nebo srovnává. Koncentrace na hru a posuzování je pořád stejná. Protože když v jakémkoli zápase na chvíli vypadnete z koncentrace, může vás to odvést úplně jinam, můžou přijít chyby a je zle. Ale tlak na mistrovství světa je samozřejmě větší. Liga je dlouhodobá soutěž, a když chytne slabší období, máte čas dát se dohromady. Šampionát je krátkodobý turnaj, jde o zápas od zápasu a jakýkoli nezdar se hned projeví v dalších delegacích. A samotné finále je samozřejmě obrovská odpovědnost.

4 Tolik českých rozhodčích si v posledních deseti letech zapískalo finále MS.

Semifinále jste pískal s krajanem Hribíkem, finále se Švýcarem Strickerem. Máte kolegy, se kterými se vám rozhoduje lépe, nebo je vám jedno, s kým jste ve dvojici? Je to hodně i o tom, jak se sednete lidsky, to je jeden předpoklad. Na šampionátu je šestnáct nejlepších rozhodčích z celého světa a všichni pískají na vysoké profesionální úrovni. Pak je to spíš o určitém vyladění mezi námi, popovídání, kdo kam bude koukat, na co si dá pozor, sjednotit měřítko. Samozřejmě je výhoda, když jste spolu už někdy pískali, jste seheranější, víte, co ten druhý udělá, co od něho můžete čekat. Když rozhodujete s někým poprvé, tak se třeba první třetinu

ořukáváte, poznáváte a o přestávce pak vyřešíte, co udělat jinak, líp.

Řídil jste extraligu, KHL, olympiádu, tři finále mistrovství světa. Máte ještě nějaký rozhodcovský sen?

Asi ne. Já jsem žádné sny ani nikdy neměl. Všechno jsem přijímal, jak to přišlo, a na tom nic měnit nebudu. Snažím se spíš žít ze dne na den a neplánovat si nic dopředu. Víím, že na mezinárodní scéně už většího vrcholu dosáhnout nelze a že teď bude mnohem těžší udržet se dál na této úrovni. Jednak kvůli motivaci a pak také proto, že každý očekává, že budete podávat bezchybné výkony. A ustát ten tlak je na tom to nejtěžší.

Český svaz ledního hokeje vyhlásil kampaň Staň se rozhodčím. Na co byste vy, jako úspěšný arbitř, své případné nástupce nalákal?

Když jsem podepsal v sezoně 2006/2007 v Česku svou první smlouvu, dostal jsem možnost žít se tím, co mě baví a co je mým koníčkem. Získal jsem spoustu kamarádů, potkal jsem se na ledě s řadou

hokejových hvězd, ale to si člověk uvědomí později, v průběhu zápasu to opravdu nejde. Ale když se vám utkání povede, je to fakt dobrý pocit.

Co bylo vlastně pro vás impulsem, že jste se soudcováním začal?

Do nějakých sedmnácti, osmnácti jsem hokej hrával, nejprve extraligu dorostu, pak juniorů. A když jsem vycítil, že se kariéra nikam úplně zdárně vyvíjet nebude, tak jsem přeskočil na tuto kolej. Můj táta navíc býval taky rozhodčí, takže jsem v tom vyrůstal vlastně od mala.

A kdy přišel okamžik, kdy jste si řekl, že to s píšťalkou opravdu můžete dotáhnout hodně vysoko?

Takový jsem asi neměl. Šel jsem postupně, sezonu od sezony, soutěž od soutěže. Můj táta pískal druhou ligu, tak jsem si říkal, že by bylo fajn ho překonat a dostat se do první ligy. Pak přišla nabídka profismlouvy, ale ani potom jsem neměl žádné sny, že bych se chtěl třeba podívat na mistrovství světa. Nechal jsem se tím spíš míle překvapit.

ANTONÍN JEŘÁBEK dohlíží na finále letošního šampionátu mezi Švédskem a Kanadou.
Foto: Michal Eger, eSports

Píšťálek máme pořád dost, láká šéf sudích nové adepty

Kampaň Staň se rozhodčím láká Český svaz ledního hokeje nové adepty na pruhovaný dres. A možná se mezi nimi podaří najít takového, který časem třeba naváže na úspěchy Antonína Jeřábka.

„Akce vznikla proto, že dlouhodobě pociťujeme nedostatek rozhodčích. Ve spolupráci s Českou televizí, která nám vyšla extrémně vstříc, se nám povedlo udělat úspěšnou kampaň, přihlásila se nám celá řada uchazečů,“ po-

chvaluje si Vladimír Šindler, sám bývalý vynikající mezinárodní sudí a nyní šéf svazové Komise rozhodčích.

Trochu ho však mrzí, že se nepodařilo zasáhnout skupinu, o kterou měl největší zájem. „To znamená hráče, kteří končí v extralize juniorů a nepokračují na vyšší úrovni mezi dospělými. Těch se ozvalo minimum,“ lituje Šindler. „Dávají dál přednost hraní a volí cestu do nižších soutěží, což by přitom nebyl problém a s pískáním by se to dalo skloubit,“ doplňuje s tím, že se tohoto směru nechce vzdávat.

„V rámci krajských komisí na tom pracujeme dál a pokusíme se o osobní kontakt s těmi hráči.“

Určitě to však není tak, že by se sudím mohl stát jen ten, kdo v mládí hrával hokej na vysoké úrovni. „Rozhodčím se může stát absolutně kdokoli,“ ubezpečuje Šindler. „Ale je třeba si říct, že pak už můžou být třeba nějaké limity, kam může zájemce svoji kariéru dotáhnout. Ovšem zapotřebí je obsadit například i pomocné funkce na žákovská utkání nebo rozhodčí na pískání žáků do šesté třídy a minimálně tam to může dotáhnout opravdu každý. Může se tím bavit a být to pro něho koníček.“

První zápasy na nejnižší úrovni může zájemce rozhodovat prakticky ihned. Stačí jen absolvovat třídní intenzivní školení a v jeho závěru projít testy z bruslení, pravidel a atletickou prověrkou.

„Limity jsou nastaveny úměrně začátku kariéry, jsou velmi, velmi mírné. Kdo má upřímný zájem a je aspoň trochu políbený bruslením a hokejem, tak to zvládne,“ láká Šindler.

Pak už záleží především na chuti a přístupu nového rozhodčího, kam až to dotáhne. Třeba bude někoho inspirovat i skutečnost, že čeští rozhodčí pískají mistrovství světa. „Kluci letos předvedli vynikající výkony a je určitě velké plus, že to lidi vidí. Na druhou stranu český rozhodčí je ve finále šampionátu téměř každý druhý rok a určitě to neznamená takový boom, jako když se po úspěších biatlonistů najednou nedostávalo malorážek. To my máme pro zájemce píšťálek pořád dost,“ usmívá se Šindler, podle něhož by do ideálního stavu bylo třeba navýšit počet rozhodčích zhruba o patnáct procent.

Nedorosta nadchla výchova malých Švédů

Vynucenou herní pauzu využil útočník Václav Nedorost nejen k léčení následků otřesu mozku, ale také ke stáži v Lynköpingu. Zajímalo ho především to, jak ve švédském klubu vychovávají mládež.

Z pětidenního pobytu se vrátil nadšený. Líbila se mu hlavně volnost, jakou mladí seveřané dostávají. „Až do šesté třídy nechávají děti na ledě úplně být. Žádný drill, žádná taktika, žádné tréninky pětkrát týdně, žádná škola bruslení, žádný tlak. Všichni chtějí, aby to pro ně byla zábava,“ líčí 35letý forward.

„Vlastně ani nehrají pořádně hokej, jen se jdou prostě sklouznout, udělat pár cvičení. Mají to jako dobrovolný kroužek, který ani nevedou trenéři, ale třeba rodiče, kteří mnohdy sami neumějí pořádně bruslit,“ doplňuje.

Kdyby se utkali v tomto věku stejně staří Češi a Švédové, skončilo by to podle Nedorosta pro skandinávské děti debaklem. „Naši by jim dali třeba třicet gólů. Nechápu, jak se to pak může tak rychle změnit,“ kroutí hlavou.

Jak? I na to dostal ve Švédsku částečně odpověď. „Udělají od sedmé třídy nábor a ze stovky dětí vyberou do klubové akademie pětadvacet kluků, u kterých vidí nejlepší předpoklady. Teprve ty začnou vychovávat, učit je správným hokejovým návykům a až od osmé třídy začne nějaký drill, který tady do dětí hrneme už od druhé třídy,“ porovnává dvojnásobný mistr světa do 20 let s tím, že výkonnostní „manko“ švédští mladíci záhy doženou.

„U těch, kteří mají skutečně vlohy, to jde rychle,“ podotýká.

Na výchově malých hokejistů ve Švédsku oceňuje ještě jednu věc. „Hodně dbají na všestrannost. Mají dokonce od švédského svazu zakázáno, aby formovali kluky jen do hokeje, takže hrají i fotbal, bandy, florbal, badminton... Díky tomu získají odhad, čtení hry, akceleraci,“ vyjmenovává Nedorost.

NA JIHU ČECH VYJDOU VSTRÍČ

Podobným stylem nyní vede také svého devítiletého syna. „On je do hokeje úplný blázen, nejraději by byl pořád na ledě. Ale já nechci, aby na něm byl pětkrát týdně. Chodí třeba jen třikrát, dvakrát týdně má tenis, přes léto k tomu fotbal,“ vypráví útočník, jenž se po angažmá ve Slovanu Bratislava vrací do rodných Českých Budějovic.

Zatímco táta Nedorost bude pomáhat A-týmu v boji o vytouženou extraligu, jeho syn bude hájit barvy Motoru v týmu ročníku 2008. S aplikací „švédského modelu“, v němž je místo i na jiné sporty než jen na hokej, nebude mít potomek potíže. „Manažer mládeže Jaroslav Liška tady vychází všem vstříc, a když má hráč jinou sportovní činnost, z tréninku ho bez problémů omluví,“ pochvaluje si Nedorost.

On sám ještě neví, zda nejen poznatky ze Švédska bude předávat v budoucnosti dál třeba jako kouč. „S panem Liškou jsem domluvený, že když budou chtít, abych šel s dětmi na led, tak rád pomůžu. Ale vyloženě trénovat tým, ve kterém by byl můj syn, se mi moc nechce. Měl by to těžší a nerad bych ho teď vystavoval nějakému tlaku, na ten má ještě čas,“ říká útočník, jenž v NHL nashromáždil 99 startů v dresech Colorada a Floridy.

Po sedmi letech v KHL bude další zápisy přidávat pod Černou věží ve WSM lize. „Chci určitě alespoň rok působit jako aktivní hráč. Uvidíme, co dovolí zdraví a co bude dál,“ uzavírá Nedorost, jemuž poslední sezonu ukončil už v půlce ledna drsný atak protihráče z Jekatěrínburgu.

VÁCLAV NEDOROST se svými syny, kteří se brzy dočkají brášky. Foto: archiv Václava Nedorosta

Václav Nedorost

- **Narozen** 16. března 1982
- Českou extraligu hrál za mateřské **České Budějovice** (1998–2001 a 2006/2007) a **Liberec** (2004/2005 a 2007–2010), celkem odehrál 279 zápasů a nasbíral 138 bodů (53 + 85)
- NHL si vyzkoušel v barvách **Colorada** (2001–2003) a **Floridy** (2003/2004), v 99 utkáních si připsal 20 bodů (10 + 10)
- V KHL nastupoval za **Novokuzněck** (2010/2011), **Poprad** (2011/2012), **Doněck** (2012–2014) a **Slovan Bratislava** (2014–2017), dohromady odehrál 311 střetnutí se 156 body (82 + 74)
- Je **dvojnásobným mistrem světa** do 20 let (2000 a 2001)
- Dres reprezentačního A-týmu oblékl **22krát** a připsal si 6 bodů (3 + 3)
- Od příští sezony bude hrát za rodné České Budějovice **WSM ligu**

VÁCLAV NEDOROST ještě v dresu Slovanu Bratislava. Teď se vrací do rodných Českých Budějovic. Foto: archiv

Semináře slaví úspěch

S velkým ohlasem se setkaly přednášky o výchově mladých sportovců, které hokejový svaz pořádá nejen pro trenéry mládeže, ale i pro rodiče dětí, manažery či učitele.

„Překvapilo mě, jaký zájem vzbudily,“ říká Vladimír Krampol, zkušený mládežnický trenér, jenž je také jedním z přednášejících. „Především pro trenéry licence B vedu semináře hlavně na téma kontaktu s hráči a jakým způsobem jim rozumět. Chceme trenéry přimět k tomu, aby se sami zastavili a zamysleli se, jestli dětem vlastně rozumějí,“ vysvětluje.

Ve svých přednáškách se hodně věnuje i fenoménu dnešní doby, tedy sociálním sítím. „Diskutujeme o tom, jak se k nim trenéři stavějí. Na začátku mi třeba říkají, že jsou zásadně proti nim a že je to jen zlo. Když skončím, tak mi hodně z nich píše,

že změnil názor. Snažím se jim ukazovat, jak mohou i sociální sítě využívat ve svůj prospěch,“ líčí Krampol.

Ke spolupráci na seminářích se podařilo získat i renomované sportovní psychology jako Michala Šafáře, Václava Petráše nebo Mariana Jelínka, jenž působil i jako osobní kouč Jaromíra Jágra a jehož přednáška přilákala v Karlových Varech přes 250 zájemců.

„Cítím, že je hlad mezi rodiči a trenéry, kteří vidí, že generace eurospratků, což je už terminus technicus ze současné psychologie, je problém a chtějí ho řešit,“ tvrdí Jelínek a poodhaluje, co je hlavní náplní jeho přednášek: „Nebavíme se o taktice a technice, ale především o vnitřním nastavení dítěte k pohybové aktivitě, o jeho motivaci.“

Svaz hodlá v projektu pokračovat, navíc udělá další krok k jeho rozšíření a zpřístupnění. „Natačíme pořad, který bude na webových stránkách svazu. Takové dvou, třiminutová videa pro rodiče a trenéry právě na toto téma,“ říká Jelínek.

Hokejový kvíz

1 Kolik zápasů odpískali čeští rozhodčí na nedávném MS v ledním hokeji?

- a) 15
- b) 22
- c) 31

2 Kdo vyhrál na světovém šampionátu kanadské bodování?

- a) Artémij Panarin
- b) Wiliam Nylander
- c) Ryan O'Reilly

3 Kdo uspořádá mistrovství světa v roce 2018?

- a) Slovensko
- b) Dánsko
- c) Švýcarsko

4 Kdy a kde se uskuteční vyhlášení Zlaté hokejky za rok 2017?

- a) 15. 6. v Karlových Varech
- b) 16. 6. v Kladně
- c) 20. 6. v Praze

5 Ve kterých termínech se uskuteční v příští sezoně projekt Týden hokeje?

- a) 14.–20. října a 22.–28. února
- b) 18.–24. září a 22.–28. ledna
- c) 18.–24. listopadu a 5.–11. března

6 Se kterým týmem NHL podepsal reprezentační nováček Libor Šulák dvouletý kontrakt?

- a) s Detroitem
- b) s Columbusem
- c) s Winnipegem

Správné odpovědi: 1c, 2a, 3b, 4c, 5b, 6a

